

It also lists a number of advantages of its application in the educational environment, which relate to the formation of critical thinking in pupils and students, gaining experience in scientific activity, developing creativity, the ability to plan the work of a teacher, use a large number of information sources, analyze and compare the information obtained. The use of the project method in teaching allows for the organization of active learning, where students independently seek solutions to problems and develop important skills such as communication, collaboration, and innovation.

In addition, the author emphasizes the importance of adapting project management to the specifics of educational institutions of different levels and directions. Project management in education aims not only to achieve learning outcomes, but also to develop organizational and managerial skills in teachers. This includes strategic planning, performance evaluation, and effective interaction with other participants in the educational process: students, parents, and school administrators.

Thus, the project method in education not only contributes to the achievement of specific educational goals, but also develops the competencies necessary for further professional and personal development in the modern information society in students and pupils.

Keywords: *project, educational project, project management, educational institutions.*

DOI: <https://doi.org/10.31392/NZ-udu-164.2025.08>

УДК 377.3:377.5:377.6:378.046.4

Дужий Р. В., Деркач Т. М.

МОДЕЛЬ СИСТЕМИ КУРСОВОЇ ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ДЛЯ УЧАСТІ В МІЖНАРОДНИХ ОПЕРАЦІЯХ З ПІДТРИМАННЯ МИРУ І БЕЗПЕКИ

Дослідження подає обґрунтовану модель системи курсової підготовки військовослужбовців Збройних Сил України для участі в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки. Робота акцентує на сучасних викликах, зумовлених еволюційною динамікою конфліктів, появою нових загроз, обмеженістю ресурсів та необхідністю дотримання міжнародних стандартів підготовки. Розроблена модель складається з чотирьох взаємопов'язаних блоків: концептуально-цільового, змістового, організаційного та результативного. Концептуальний блок базується на системному, інтегративному, компетентнісному, акмеологічному та контекстному підходах, урахує мега-, макро-, мезо- й мікрофактори впливу, що забезпечує узгодженість підготовки за міжнародними стандартами та національними пріоритетами. Змістовий блок охоплює теоретичні модулі, спеціальну та мовну підготовку за мовним стандартом НАТО STANAG 6001, а також практичні заняття, рольові ігри, польові тренування, штабні вправи. Організаційний блок визначає структуру, зміст, методiku та умови реалізації освітнього процесу. Він передбачає модульну побудову навчання, використання інтерактивних і рефлексійно орієнтованих технологій, побудову іншомовного та імерсивного навчального середовища, критичного мислення й уміння працювати в умовах невизначеності. Методичне забезпечення структурується за рівнями «форми – методи – засоби» та охоплює автентичні матеріали, симуляційні тренажери, мультимедійні ресурси й матеріально-технічне забезпечення, необхідне для відпрацювання алгоритмів дій у типових та стресових ситуаціях. Результативний блок представлений у вигляді чотирьох взаємопов'язаних компонентів готовності, кожен із яких охоплює специфічну складову підготовки військовослужбовця – когнітивну, ціннісно-мотиваційну, психомоторну та рефлексійну. Ці компоненти забезпечують комплексний розвиток військовослужбовця як

суб'єкта миротворчої діяльності: від знань і навичок до мотивації, цінностей і здатності до самооцінки, аналізу й удосконалення власних дій. Визначено критерії перевірки результатів підготовки. Виходячи з мети та змісту підготовки створено схему, яка ілюструє зв'язки між усіма елементами моделі та послідовність реалізації етапів підготовки.

Ключові слова: компетентності; миротворчі операції; курсова підготовка військовослужбовців; міжнародні стандарти; мовна підготовка; модель системи; готовність; рефлексивні технології.

Міжнародні операції з підтримання миру і безпеки (МОПМБ) під егідою ООН, НАТО, ОБСЄ та ЄС проводяться вже понад 75 років. Участь у них сприяє зростанню міжнародного авторитету держави, а також є важливим інструментом підвищення кваліфікації військовослужбовців. Сучасні миротворчі сили стикаються з безліччю викликів, які перешкоджають їх здатності підтримувати мир і стабільність у постраждалих від конфлікту регіонах [1, 2]. Ці виклики випливають із еволюційного характеру конфліктів, операційної складності та геополітичного ландшафту.

Еволюційна динаміка конфліктів призводить до підвищення їх складності. Миротворчі операції все частіше розгортаються в середовищах, де конфлікти багатогранні, немає миру або мир є крихким [3]. Геополітична напруженість, зміна клімату, кіберзагрози посилюють існуючі вразливості та фактори конфліктів, ускладнюючи миротворчі зусилля [4]. Із зростанням динаміки конфліктів зростають операційні виклики, які стосуються ресурсних обмежень [5]. На цьому фоні часто бракує ефективної співпраці між різними міжнародними та регіональними суб'єктами, що може призвести до фрагментації зусиль та зниження ефективності місії [6].

Не менш важливими є проблеми, пов'язані із підзвітністю та поведінкою миротворців. Звинувачення у неправильній поведінці, наприклад пов'язані із інцидентами сексуального насильства та неправомірних дій, підривають довіру до місії та можуть викликати обурення місцевого населення [5]. Перехід до більш активної ролі в цивільному захисті створює проблеми для збалансування застосування сили з принципами неупередженості та згоди [3]. Більш узагальнено, три стратегічні цілі миротворчих операцій – реалізація дотримання та виконання мандату, мінімізація втрат серед миротворців та забезпечення ефективності як економічних витрат, так сил і засобів – далекі від одночасного виконання [1]. Однак покращення адаптивності миротворчих сил та їх послідовне реформування навіть при існуючих проблемах матимуть позитивний ефект. Серед нагальних реформ згадуються покращення ефективності миротворчих операцій, притягнення миротворців до відповідальності за провини, прийняття пріоритетних та послідовних мандатів, а також зміцнення фінансової бази миротворчої діяльності [1].

До повномасштабного вторгнення Україна брала активну участь у справі підтримання міжнародного миру і безпеки. В країні були створені та функціонують навчальні ресурси, такі як спеціалізовані курси для підготовки військовослужбовців для участі в МОПМБ на базі відповідних навчальних центрів та військових навчальних закладів. Неспровокований напад з боку

північних сусідів змусив тимчасово призупинити участь в МОПМБ. Немає жодних сумнівів, що після досягнення миру відновиться і миротворча діяльність. Тому питання підготовки миротворців залишається актуальним, хоча і знаходиться на паузі.

Результативність миротворчих операцій критично залежить від ефективної підготовки національного контингенту та національного персоналу. Підготовка є достатньо складним та комплексним процесом, що зумовлено великою кількістю керівних документів, високими вимогами до комунікації у багатонаціональному колективі, володінням рядом професійних компетентностей та особистими рисами. Заявлені вимоги витікають із аналізу літератури та мають бути опановані за короткий час курсової підготовки.

Так, мовна підготовка є однією з фундаментальних вимог як на стадії встановлення та підтримки необхідних комунікацій, так і в частині опанування професійною термінологією [7]. Іншими фундаментальними вимогами є наявність лідерських якостей [8], психологічна готовність [9]. Важливим аспектом може стати більша індивідуалізація в процесі підготовки [10]. Цей аспект беззаперечно пов'язаний із впровадженням у курсову підготовку сучасних педагогічних технологій [11], а також поступовою оптимізацією структури курсів [12]. Оцінка реального стану підготовки потребує розвитку методики об'єктивної оцінки ефективності підготовки [13].

Для об'єднання різноманітних задач та забезпечення комплексної підготовки військовослужбовців, сумісності зі стандартами міжнародних організацій у сфері безпеки очевидним завданням стає створення системи військової підготовки. Спроби створити такі системи для військовослужбовців добре відомі в літературі [14], однак зазвичай вони не стосуються підготовки у справі підтримання міжнародного миру і безпеки.

Мета роботи – розробка моделі системи курсової підготовки військовослужбовців для участі в МОПМБ. Мету роботи реалізовано через виконання ряду завдань: визначити стан проблеми; розробити методологію курсової підготовки; визначити фактори впливу та умови ефективного навчання; визначити необхідні компетентності, запропонувати програмні результати навчання (ПРН) для перевірки сформованості компетентностей; розробити структурно-функціональну модель підготовки.

Методика дослідження. Розроблена модель системи курсової підготовки базується на опрацюванні досвіду курсової підготовки військовослужбовців Збройних сил України (ЗСУ) для участі в МОПМБ впродовж 2017-2021 років. Підготовка проходила за шістьма напрямками та разом охопила 668 слухачів. Модель інтегрує наукові підходи та принципи, зміст, форми, методи і засоби підготовки, а також показує їхні взаємозв'язки. Вона враховує психолого-педагогічні умови та ключові фактори впливу на результати навчання.

Метою реалізації моделі системи курсової підготовки є формування компетентностей (ключових, фахових, спеціальних), необхідних для виконання завдань у МОПМБ, та готовності до виконання завдань за призначенням.

Результати. Наявні підходи розділено між блоками – концептуально-

цільовим, змістовим, організаційним та результативним (рис. 1).

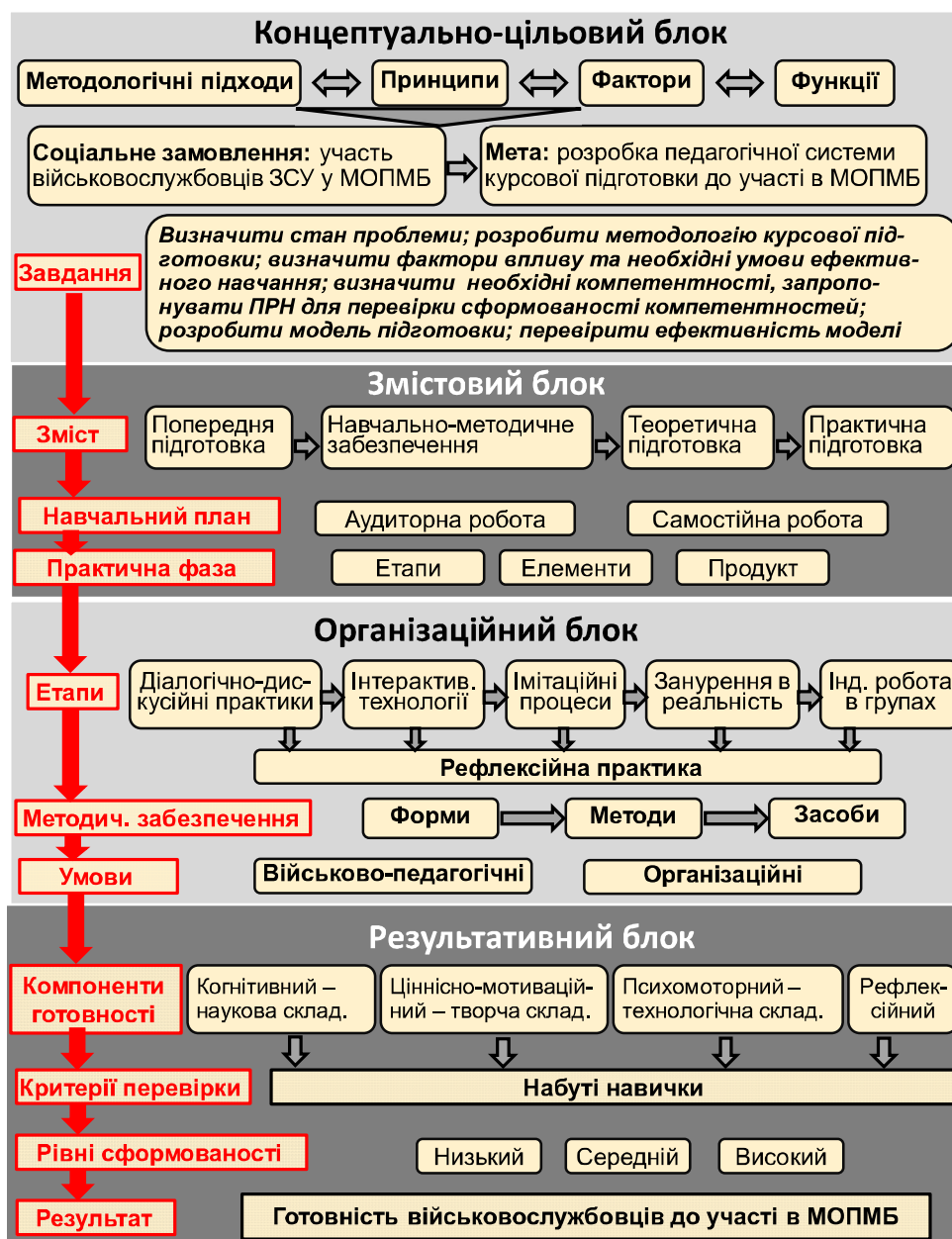

Рис. 1. Модель системи курсової підготовки військовослужбовців для участі в МОПМБ

Концептуально-цільовий блок включає в себе методологічні підходи, принципи, фактори та функції. Серед методологічних підходів – системний; інтегративний; аксіологічний; акмеологічний; компетентнісний; контекстний; особистісно орієнтований; діяльнісний; синергетичний.

В систему включено чотири групи факторів, що впливають на її зміст.

Мегафактори охоплюють глобальні вимоги та стандарти, які регулюють діяльність миротворчих операцій. Це документи ООН, НАТО, ОБСЄ, ЄС та інших міжнародних організацій, стандарти підготовки для участі в МОПМБ;

міжнародне гуманітарне право та інші правові норми, що регулюють поведінку військовослужбовців, досвід міжнародних операцій, який узагальнюється у вигляді керівних документів та практичних рекомендацій.

Макрофактори включають нормативно-правові та організаційні засади та документи, які регулюють підготовку військовослужбовців в рамках державної політики України.

Мезофактори визначають вплив належності слухача до певної категорії національного контингенту чи національного персоналу та включають функціональні обов'язки, специфіку завдань, культурний і мовленнєвий контекст, у якому доведеться діяти, умови розгортання місії, які визначають особливості підготовки.

Мікрофактори включають індивідуальні аспекти, які впливають на якість підготовки військовослужбовців. Основні складові цієї групи факторів: рівень професійної підготовки та досвіду слухача до початку курсу; мотивація та психологічна готовність до виконання завдань; фізична підготовка; сформовані індивідуальні стилі навчання, когнітивні здібності, рівень стресостійкості та комунікативні навички; цінності та морально-етичні якості.

Урахування усіх цих факторів забезпечує всебічну підготовку слухачів, спрямовану на досягнення високого рівня готовності для участі в МОПМБ.

Функції запропонованої моделі системи курсової підготовки визначають її зміст і напрями роботи. Вони спрямовані на ефективне вирішення навчальних та виховних завдань, формуючи готовність здобувачів освіти до виконання завдань за призначенням. Кожна функція є основним напрямом впливу, що реалізується через відповідні види діяльності для досягнення загальної мети. Для розробленої системи визначено такі функції: навчальна – передбачає передачу теоретичних знань, формування практичних навичок і вмінь; розвивальна – спрямована на формування пізнавальних інтересів, творчих здібностей, уміння працювати самостійно; виховна (ціннісно-орієнтаційна) – забезпечує формування гуманістичних цінностей, толерантності, поваги до різних культур і релігій; функція розвитку критичного мислення – передбачає формування здатності до аналізу, оцінки та осмислення інформації з різних джерел; рефлексійна – спрямована на розвиток здатності до самопізнання, аналізу досвіду, усвідомлення сильних і слабких сторін своєї діяльності; адаптаційна – забезпечує поступове залучення до специфіки миротворчих операцій, допомагає адаптуватися до регіону виконання завдань та умов багатонаціональної взаємодії; інноваційна – передбачає впровадження в освітній процес новітніх технологій.

Розроблена комбінація підходів, принципів, факторів та функцій відповідає соціальному замовленню (участі ЗСУ в МОПМБ) та спрямована на вирішення мети роботи (розробка моделі системи курсової підготовки для участі в МОПМБ). Таким чином, концептуально-цільовий блок формулює завдання, яке вирішується у наступних блоках.

Змістовий блок, як витікає із назви, формулює основні складові змісту – теоретичну та практичну підготовки, які із застосуванням необхідного

навчально-методичного забезпечення стають основою навчального процесу. Крім матеріалу, що надається протягом курсу(ів), він передбачає попередню спеціальну та мовну підготовку. Спеціальна підготовка – це набутий досвід до присвоєння військового звання “капітан” і вище, відповідний рівень морально-етичних, професійних та особистих якостей. Мовна підготовка передбачає підтверджений рівень мовленнєвої компетентності за мовним стандартом НАТО STANAG 6001 (стандартизований мовленнєвий профіль з чотирьох видів мовленнєвої діяльності – аудіювання, говоріння, читання та письмо). Відповідність цим вимогам підтверджується формальними ознаками: спеціальна підготовка – військовим званням, дипломом про вищу освіту з відповідною кваліфікацією, свідоцтвами про підвищення кваліфікації та довідкою про проходження військової служби; мовна підготовка – свідоцтвом про визначення рівня володіння англійською мовою встановленого зразка.

Теоретична підготовка охоплює зміст стандартизованого пакету навчальних матеріалів, який мають опанувати усі майбутні миротворці:

– CPTM (Core Pre-deployment Training Materials) є базовим набором навчальних ресурсів, призначених для підготовки миротворців. Вони охоплюють основні необхідні знання та навички.

– STM (Specialised Training Materials) – спеціалізовані навчальні матеріали, орієнтовані на специфічні аспекти миротворчої діяльності та відповідні ролі миротворців. Вони глибше розглядають окремі теми, що виходять за межі загального базового навчання.

– RTP (Reinforcement Training Packages) – поглиблені навчальні матеріали за конкретними напрямками діяльності.

Практична підготовка включає тренування та вправи, спрямовані на відпрацювання практичних навичок на модельованих ситуаціях максимально наближених до реальних, з якими миротворці можуть стикатися під час виконання завдань за призначенням. Цей блок має на меті зміцнити навички та надати впевненості слухачам щодо порядку дій миротворців у типових або стресових ситуаціях, реагування на непередбачувані обставини.

Виконання навчального плану передбачає аудиторні заняття та самостійну роботу. Аудиторна робота поєднує теоретичне вивчення матеріалу та набуття практичних навичок. Самостійна робота спрямована на розвиток ініціативності, критичного мислення, здатності до пошуку й аналізу інформації, на закріплення навичок, набутих під час аудиторної підготовки.

Практична фаза курсової підготовки містить етапи, елементи та продукт підготовки. Етапи відображають логіку і послідовність формування професійної готовності для МОПМБ та включають згадану вище мовну підготовку. На базі існуючого рівня володіння іноземною мовою проводиться термінологічна допідготовка, спрямована на засвоєння специфічної лексики, що вживається у різних сферах, аспектах та напрямках МОПМБ.

Наступним етапом є курси за узагальненими програмами I порядку, призначені для підготовки національного контингенту, який бере участь в МОПМБ. Програми цих курсів орієнтовані на засвоєння базових знань і

навичок відповідно до стандартів НАТО, ООН, ЄС, тощо. Курси за узагальненням II порядку включають спеціалізовані програми для офіцерів багатонаціональних штабів, представників логістики, оперативного відділу, цивільно-військового співробітництва, військових експертів, які виконують функції спостерігачів, радників, фахівців зі взаємодії. Навчання охоплює складніші кейси та управлінські, координаційні завдання.

Елементами змістового блоку є сучасні освітні підходи, які забезпечують активне залучення слухача, його практичну орієнтацію та міжкультурну компетентність, зокрема навчання на основі реальних проблем і ситуацій; забезпечення імерсивності навчального середовища, тобто створення умов, максимально наближених до МОПМБ; створення штучного іншомовного середовища (викладання та навчання іноземною мовою); автентичність шляхом використання реальних документів, звітів, форм зв'язку; критичне мислення (формування навичок аналізу, обґрунтування позиції, прийняття рішень в умовах невизначеності); *soft skills* – розвиток таких навичок як лідерство, командна робота, міжособистісна комунікація, управління стресом.

Продукт підготовки як результат реалізації змістового блоку передбачає оволодіння термінологічною системою, необхідною для спілкування та документообігу, участі у брифінгах, плануванні та звітуванні; сформованість компетентностей щодо виконання завдань, характерних для участі у МОПМБ (що перевіряється під час FTX (Field Training Exercises) – польових навчань та CPX (Command Post Exercises) – штабних тренувань на комп'ютерах.

Організаційний блок є елементом моделі системи курсової підготовки, який визначає етапи, зміст, методику та умови реалізації освітнього процесу. Він забезпечує ефективне формування професійної компетентності майбутніх учасників МОПМБ, яке відбувається поетапно на основі модульного підходу та передбачає рефлексійні практики, що реалізуються через: діалогічно-дискусійні практики, інтерактивні технології, імітаційні процеси, занурення в реальні ситуації, індивідуальну роботу, роботу в малих групах та синдикатах. Усі ці освітні практики реалізують рефлексійну модель навчання, в основі якої – циклічне осмислення досвіду, його оцінка, корекція поведінки та інтеграція знань у нові дії.

Методичне забезпечення є засобом реалізації означених вище освітніх етапів формування компетентності. Воно структуроване за трьома рівнями: форми, методи та засоби. Форми – це лекції, практичні заняття, групові заняття, групові вправи, індивідуальна робота, виконання письмових та усних завдань, розробка презентацій, доповідей, робота на картах. Методи включають аналіз, зіставлення, порівняння, узагальнення, опитування, демонстрацію, рольові ігри, синтез, комунікації, контроль. Засоби: посібники, автентичні матеріали, стандартизовані матеріали підготовки за узагальненнями першого та другого порядків, бланки / форми / презентації / доповіді відповідно до типових задач діяльності, матеріально-технічні.

Правильний підхід до поєднання рефлексійно орієнтованих освітніх практик і методичного забезпечення сприяє створенню середовища для

військово-педагогічних і організаційних умов формування готовності для участі в МОПМБ. Військово-педагогічні умови: спеціальне освітнє середовище, позитивна мотивація, психологічний клімат, розвиток креативного мислення та soft skills, вдосконалення критеріїв діагностування показників готовності. Організаційні умови включають кадрове забезпечення, досвід та підвищення кваліфікації слухачів та інструкторів, матеріально-технічне забезпечення, відповідність міжнародним стандартам.

Результативний блок представлений чотирма взаємопов'язаними компонентами готовності, кожен з яких охоплює специфічну складову підготовки. Вони забезпечують комплексний розвиток особистості як суб'єкта миротворчої діяльності: від знань і навичок до мотивації, цінностей і здатності до самооцінки, аналізу й удосконалення власних дій.

Когнітивний компонент розглядається як наукова складова моделі системи курсової підготовки, оскільки він безпосередньо пов'язаний зі знаннями, як основою навчального процесу, а ще уявленням та розумінням – тобто усім, що стосується інтелектуального опанування матеріалу. Критеріями для перевірки результатів курсової підготовки є здатність: оцінювати загрози, аналізувати інформацію, складати документи, поглиблювати знання миротворчої термінології, критично мислити, ідентифікувати помилки при прийнятті рішень, розвивати комунікативні навички в умовах штабної взаємодії та під час брифінгів.

Ціннісно-мотиваційний компонент як творча складова формує вміння працювати в команді, здійснювати підбір персоналу для виконання певного функціоналу; розробляти документацію, плани взаємодії, самостійно керувати процесами прийняття рішень на певних рівнях; прагнення до мотивації діяти згідно з цінностями міжнародного гуманітарного права та прав людини. Критерії перевірки результатів сформованої готовності варіюватимуть від пасивної участі у груповій роботі (низький рівень) до лідерського управління групою з прийняттям відповідальності (високий рівень).

Психомоторний компонент як технологічна складова передбачає формування та розвиток практичних умінь і навичок, які потребують виконання алгоритмів дій, точності, швидкості, координації – тобто всього, що має прикладний характер і прямо використовується у технологіях діяльності та становить операційну основу діяльності експерта в МОПМБ. Психомоторний компонент логічно співвідноситься з технологічною складовою моделі, оскільки є орієнтований на практичну дію за визначеними алгоритмами, реалізується через технології навчання (симуляції, тренажери, інструкції), має чітко вимірювані результати через практичні іспити, вправи, моделювання ситуацій, а також визначає операційну спроможність слухачів до виконання завдань в умовах, наближених до реальних.

Рефлексійний компонент сприяє усвідомленню особистого навчального досвіду, самооцінці досягнутих результатів та формуванню здатності до професійного самовдосконалення. Він є інтегративним за природою, оскільки охоплює всі три основні компоненти результативного блоку (когнітивний,

афективний, психомоторний) і дозволяє слухачеві критично осмислити наскільки він засвоїв знання (когнітивний рівень), як сформував особистісне ставлення до навчальної діяльності в межах курсу (афективний рівень), наскільки досяг практичних умінь (психомоторний рівень).

Блок також містить критерії перевірки та рівні сформованої готовності. Рівні сформованості варіюють від низького (уміння переписати чи самостійно описати окремі епізоди з відсутньою здатністю до рефлексії та труднощами з документообігом) через середній (виконання функціоналу за посадою зі сторонньою допомогою, додатковими поясненнями, часткова структурованість діяльності) до високого (здатність до систематизації узагальнення та формулювання висновків, аргументуючи припущення причинно-наслідковими зв'язками, чітке планування наступних кроків).

Висновки

1. Проведене дослідження дозволило обґрунтувати необхідність створення моделі системи курсової підготовки військовослужбовців ЗСУ для участі в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки, що враховує сучасні виклики та міжнародні стандарти.

2. Розроблена модель інтегрує наукові підходи, принципи, фактори впливу, змістові та організаційні елементи, забезпечуючи єдність мети, завдань, ресурсного та методичного забезпечення, а також критерії оцінювання готовності слухачів до виконання завдань за призначенням.

3. Запропоноване поєднання теоретичних модулів, спеціальної й мовної підготовки з практичними заняттями, польовими та штабними вправами створює оптимальні умови для формування ключових, фахових та спеціальних компетентностей майбутніх миротворців.

4. Комплексне оцінювання когнітивного, ціннісно-мотиваційного, психомоторного та рефлексійного компонентів дозволяє перевірити рівень підготовки та спрямувати слухачів на подальший професійний розвиток.

5. Реалізація розробленої системи підвищить якість курсової підготовки, посилить кадровий потенціал ЗСУ та їх здатність ефективно виконувати завдання в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки.

Використана література:

1. Williams P. D. The Security Council's peacekeeping trilemma. *International Affairs*, 96 (2), 2019. P. 479–499. <https://doi.org/10.1093/IA/IIZ199>
2. Nordin N. N. H. Challenges in United Nations Peacekeeping Operations. *International Journal of Social Science Research*, 10 (1), 2022. P. 59. <https://doi.org/10.5296/ijssr.v10i1.19141>.
3. Bellamy A. J., Hunt C. T. Twenty-first-century UN peace operations: protection, force, and the changing security environment. *International Affairs*, 91 (6), 2015. P. 1277–1298. <https://doi.org/10.1111/1468-2346.12456>
4. Maintenance of International Peace and Security. (2022). Report of the Secretary-General on the Work of the Organisation – United Nations. P. 44–61. <https://doi.org/10.18356/9789210019842c003>
5. De Coning C. How Not to Do UN Peacekeeping. *Global Governance: A Review of Multilateralism and International Organisations*, 29 (2), 2023. P. 152–167. <https://doi.org/10.1163/19426720-02902008>
6. Vincent-Orugbo E. Obstacles to sustainable peace in post-conflict Liberia: An analysis of the challenges faced by peacekeeping operations. *World Journal of Advanced Research and Reviews*, 24 (3), 2024. P. 2078–2086. <https://doi.org/10.30574/wjarr.2024.24.3.3872>

7. Kanova L. Comparative analysis of the efficiency of foreign language training of Ukrainian armed forces officers at higher military educational institutions. *Paradigm of Knowledge*, No 2 (56), 2023. [https://doi.org/10.26886/2520-7474.2\(56\)2023.5](https://doi.org/10.26886/2520-7474.2(56)2023.5)
8. Бойко О. В. Теорія і методика формування лідерської компетентності офіцерів Збройних сил України. Житомир : Вид. О.О. Євенок, 2020. 667 с.
9. Дужий Р. В. Роль та місце психологічної підготовки національного персоналу до участі у МОПМБ. *Вісник Національного університету оборони України*, № 3 (56), 2020. С. 26–32. <https://doi.org/10.33099/2617-6858-2020-56-3-26-32>
10. Duzhyi R. V., Derkach T. M. Learning styles of the Armed Forces of Ukraine personnel undergoing English language courses. *Educational Technology Quarterly*, 2024 (1), 2024. P. 97–119. <https://doi.org/10.55056/etq.659>
11. Medvid M. M., Storoska M., Kurbatov A. A., Medvid Y. I., Bunechko A. M. Enhancing combat readiness via evidence-based pedagogical innovations in the National Guard of Ukraine officer training. *Educational Dimension*, 11, 2024. P. 116–128. <https://doi.org/10.55056/ed.803>
12. Pinzariu S., Pinzariu A.-I. Operational Efficiency Through Optimisation of Education and Training Processes in NATO Missions. *Int. Conf. Knowledge-Based Organisation*, 30 (1), 2024. P. 1–7. <https://doi.org/10.2478/kbo-2024-0019>
13. Kim M., Kim S. The actual condition and improvement of the continuing education program for military personnel. *Journal of Advances in Military Studies*, 6 (3), 2023. P. 1-28. <https://doi.org/10.37944/jams.v6i3.201>
14. Рахманов В. Педагогічна модель військової підготовки громадян України. *Зб. наукових праць Національного університету оборони України*, № 1 (49), 2024. С. 194–204. <https://doi.org/10.33099/2617-1783/2024-49/194-204>

References:

1. Williams P. D. (2019). The Security Council's peacekeeping trilemma. *International Affairs*. 96 (2). P. 479–499. <https://doi.org/10.1093/IA/IIZ199> [in English].
2. Nordin N. N. H. (2022). Challenges in United Nations Peacekeeping Operations. *International Journal of Social Science Research*. 10 (1). P. 59. <https://doi.org/10.5296/ijssr.v10i1.19141> [in English].
3. Bellamy A. J., Hunt C. T. (2015). Twenty-first-century UN peace operations: protection, force, and the changing security environment. *International Affairs*. 91 (6). P. 1277–1298. <https://doi.org/10.1111/1468-2346.12456> [in English].
4. Maintenance of International Peace and Security. Report of the Secretary-General on the Work of the Organisation – United Nations (2022). P. 44–61. <https://doi.org/10.18356/9789210019842c003> [in English].
5. De Coning C. (2023). How Not to Do UN Peacekeeping. *Global Governance: A Review of Multilateralism and International Organisations*. 29 (2). P. 152–167. <https://doi.org/10.1163/19426720-02902008> [in English].
6. Vincent-Orugbo E. (2024). Obstacles to sustainable peace in post-conflict Liberia: An analysis of the challenges faced by peacekeeping operations. *World Journal of Advanced Research and Reviews*. 24 (3). P. 2078–2086. <https://doi.org/10.30574/wjarr.2024.24.3.3872> [in English].
7. Kanova L. (2023). Comparative analysis of the efficiency of foreign language training of Ukrainian armed forces officers at higher military educational institutions. *Paradigm of Knowledge*. Vyp. 2 (56). [https://doi.org/10.26886/2520-7474.2\(56\)2023.5](https://doi.org/10.26886/2520-7474.2(56)2023.5) [in English].
8. Boiko O. V. (2020). Teoriia i metodyka formuvannia liderskoi kompetentnosti ofitseriv Zbroinykh syl Ukrainy [Theory and methods of forming leadership competence of officers of the Armed Forces of Ukraine]. Zhytomyr : Vydavnytstvo O.O. Yevenok. 667 s. [in Ukrainian].
9. Duzhyi R. V. (2020). Rol ta mistse psykhoholichnoi pidhotovky natsionalnoho personalu do uchasti u MOPMB [The role and place of psychological training for national personnel in peacekeeping operations]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu oborony Ukrainy*. Vyp. 3 (56). S. 26–32. <https://doi.org/10.33099/2617-6858-2020-56-3-26-32> [in Ukrainian].
10. Duzhyi R. V., Derkach T. M. (2024). Learning styles of the Armed Forces of Ukraine personnel undergoing English language courses. *Educational Technology Quarterly*. 1. P. 97–119. <https://doi.org/10.55056/etq.659> [in English].

11. Medvid M. M., Storoška M., Kurbatov A. A., Medvid Y. I., Bunechko A. M. (2024). Enhancing combat readiness via evidence-based pedagogical innovations in National Guard of Ukraine officer training. *Educational Dimension*. 11. P. 116–128. <https://doi.org/10.55056/ed.803> [in English].
12. Pinzariu S., Pinzariu A.-I. (2024). Operational Efficiency Through Optimisation of Education and Training Processes in NATO Missions. *Int. Conf. Knowledge-Based Organisation*. 30 (1). P. 1–7. <https://doi.org/10.2478/kbo-2024-0019> [in English].
13. Kim M., Kim S. (2023). The actual condition and improvement of continuing education programs for military personnel. *Journal of Advances in Military Studies*. 6 (3). P. 1–28. <https://doi.org/10.37944/jams.v6i3.201> [in English].
14. Rakhmanov V. (2024). Pedagogical model of military training of citizens of Ukraine [Pedagogical Model of Military Training for Citizens of Ukraine]. *Zbirnyk naukovykh prats Natsionalnoho universytetu oborony Ukrainy*. Vyp. 1 (49). S. 194–204. <https://doi.org/10.33099/2617-1783/2024-49/194-204> [in Ukrainian].

R. DUZHYL, T. DERKACH. Model of the System of Course Training for Military Personnel of the Armed Forces of Ukraine for Participation in Peace Support Operations.

The study presents a substantiated model of the system for training military personnel of the Armed Forces of Ukraine for participation in peace support operations. The work focuses on modern challenges caused by the evolutionary dynamics of conflicts, the emergence of new threats, limited resources and the need to comply with international training standards. The developed model consists of four interrelated blocks: conceptual-targeted, content-based, organisational and effective. The conceptual block is based on systemic, integrative, competency-based, acmeological, and contextual approaches, taking into account mega-, macro-, meso- and micro-factors of influence, which ensures consistency of training with international requirements and national priorities. The content block includes theoretical modules, special and speech training in accordance with the NATO STANAG 6001 standard, as well as practical classes, role-playing games, field training, and staff exercises. The organisational block determines the structure, content, methodology and conditions for implementing the educational process. It facilitates a modular approach to training, utilising interactive and reflection-oriented technologies, and creating a foreign-language and immersive learning environment that fosters the development of soft skills, critical thinking, and the ability to work effectively in uncertain conditions. Methodological support is structured at the levels of "forms – methods – means". It includes authentic materials, simulation tools, multimedia resources, and the necessary material and technical equipment for practising algorithms of actions in typical and stressful situations. The resulting block is presented in the form of four interrelated components of readiness, each covering a specific aspect of a serviceman's training: cognitive, value-motivational, psychomotor, and reflective. These components ensure the comprehensive development of the individual as a subject of peacekeeping activity: from knowledge and skills to motivation, values, and the ability to self-assess, analyse and improve one's own actions. Criteria for verifying training results have been determined. Based on the purpose and content of the training, a diagram has been created that illustrates the connections between all elements of the model and the sequence of implementation of the training stages.

Keywords: *competencies; peacekeeping operations; military personnel course-based learning; international standards; language training; model of the system; reflective technologies; professional readiness.*